NEW

לקוטי שיחות

VAEIRA וארא

VOLUME 1, P. 119-127

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

sie

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

VAEIRA I | וארא א

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas VaEira,* 5718 (1958)

Introduction

Which is a more necessary first step in spiritual growth? Turning away from undesirable qualities – in other words, holding one's natural desires in check if they will lead to negative spiritual consequences – or actively doing good, energetically spreading light and goodness?

The Rebbe poses that question in the context of the plagues that broke the spirit of the Egyptians and enabled the Jews to leave Egypt. His answer not only tells a story of ancient history but also provides practical guidance for our Divine service.

Egypt is not just a physical place, but a mindset that we must all confront. *Mitzrayim,* Hebrew for Egypt, means "boundaries" and "limitations." To serve G-d as we should, we have to break out of Egypt, overcoming whatever forces hold us back from spiritual progress.

The first two plagues that broke the spirit of the Egyptians – the water that was transformed into blood and the frogs that swarmed all over the land – give us insight into how we might break out of our personal Egypt.

Water is cold, while blood represents warmth and vitality. The first step in breaking out of Egypt is replacing coldness with warmth. Coldness – i.e., indifference and passivity toward holiness – is the root of spiritual exile. When coldness takes hold, all forces that oppose holiness find their foothold. This must be countered with warmth.

The second plague – the swarms of frogs, cold-blooded amphibians – represents a different motif. Just as there is positive fire and energy, there is negative fire and energy, self-destructive passion. The frogs cooled this negative energy. This, too, was a prerequisite for leaving Egypt. Not only was it necessary to generate warmth for holiness, but it was also necessary to dampen the false heat of worldly pursuits.

From Frigidity to Vitality

Not Only Then, but Now

1. As mentioned many times, every matter in the Torah – not only the laws, but also the stories – constitutes a directive that is applicable at every time and every place until the end of time. (Indeed, the very word Torah shares the root letters of the word *hora'ah,* "directive.") This is an expression of the eternality of the Torah.

In other words, although the stories related in the Torah happened at a specific time and in circumstances that are not relevant at present, nevertheless, because of the eternality of the Torah, they too provide a directive in every generation.

This is true of all the stories in the Torah – and how much more so, regarding the stories of the Exodus from Egypt. The *mitzvah* of recalling the Exodus from Egypt applies every day because the concept of leaving Egypt is part of a person's daily spiritual service, as the Alter Rebbe clarifies at length in *Tanya*[1] and in *Torah Or*.[2] Certainly, all the stories the Torah relates regarding the manner in which the Jews departed from Egypt in a physical sense serve also as directives regarding our spiritual Exodus from Egypt.

The Exodus from Egypt began with the Ten Plagues. They broke the pride of Pharaoh and the Egyptians. This is the theme of this week's Torah portion, which speaks about the plagues: blood, frogs, etc.

א. ווִי מֶען הָאט שׁוֹין אַ סַךְ מָאל גֶערֶעדט, אַז אַלֶע עִנְיָנִים פוּן תּוֹרָה, נִיט נָאר דִי דִינִים נָאר אוֹיךְ דִי סִיפּוּרִים, זַיְינֶען אַ הוֹרָאָה (אָנְווַיְיזוּנְג) - תּוֹרָה מִלָּשׁוֹן הוֹרָאָה - אִין יֶעדֶער צַיְיט אוּן אִין יֶעדֶער אָרְט, עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. אוּן דָאס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן נִצְחִיּוּת הַתּוֹרָה.

דָאס הֵייסְט, אַז אֲפִילוּ דִי דֶערְצֵיילוּנְגֶען אוּן גֶעשֶׁעעֶנִישְׁן, ווָאס זַיְינֶען פַארְבּוּנְדְן מִיט אַ מַעֲמָד וּמַצָּב, ווָאס אִיז נִיט שַׁיָיךְ אִין אִיצְטִיקֶע דוֹרוֹת, אָבֶּער מִצַּד נִצְחִיּוּת הַתּוֹרָה, זַיְינֶען אוֹיךְ זֵיי אַ הוֹרָאָה אִין יֶעדְן דוֹר.

אַזוֹי אִיז דָאס בַּיי אַלֶע סִיפּוּרֵי הַתּוֹרָה, אוּן מִכָּל שֶׁכֵּן דִי סִיפּוּרִים ווֶעגְן יְצִיאַת מִצְרַיִם.

דִי מִצְוָה פוּן זְכִירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אִיז יֶעדְן טָאג, ווַיְיל דֶער עִנְיָן פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם אִיז פַארַאן אִין דֶער רוּחְנִיּוּת'דִיקֶער עֲבוֹדָה פוּן מֶענְטשְׁן יֶעדְן טָאג, ווִי דֶער אַלְטֶער רֶבִּי דֶערְקְלֶערְט בַּאֲרִיכוּת אִין תַּנְיָא (פֶּרֶק מ"ז) אוּן אִין תּוֹרָה אוֹר. אִיז דָאךְ זִיכֶער אַז אַלֶע סִיפּוּרִים ווָאס דִי תּוֹרָה דֶערְצֵיילְט ווֶעגְן דֶעם אוֹפֶן ווִי דִי אִידְן זַיְינֶען אַרוֹיס פוּן מִצְרַיִם אִין גַשְׁמִיּוּת, זַיְינֶען אַ הוֹרָאָה אוֹיךְ אִין דֶעם אוֹפֶן "יְצִיאַת מִצְרַיִם" אִין רוּחְנִיּוּת.

דֶער אָנְהוֹיבּ פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם אִיז גֶעווֶען מִיט דִי עֶשֶׂר מַכּוֹת, ווָאס דוּרְךְ זֵיי הָאט מֶען צֶעבְּרָאכְן דֶעם שְׁטָאלְץ פוּן פַּרְעֹה אוּן דֶעם שְׁטָאלְץ פוּן מִצְרַיִם. דָאס אִיז דָאךְ דֶער תּוֹכֶן פוּן הַיְינְטִיקֶער סֶדְרָה, אִין ווֶעלְכֶער עֶס ווֶערְט דֶערְצֵיילְט ווֶעגְן דִי מַכּוֹת דָּם, צְפַרְדֵּעַ כו'.

1. *Tanya*, ch. 47.

2. *Torah Or*, p. 57b.

An Unaccepted Answer

2. This week's Torah reading begins with a description of **the harsh** oppression and subjugation that characterized the **exile in Egypt. G-d's words cited at the opening of Torah reading,[3] "I appeared to Avraham…," came in answer to Moshe's question (at the end of *Parshas Shmos*),[4] "Why have You harmed this people?.., You have not saved Your nation."**

The exile was so severe and the darkness so intense – it was a doubled and redoubled darkness – that even the mind of Moshe, who represented the ultimate of wisdom and intellect in the realm of holiness, could not understand the reason for it **and he asked, "Why have You harmed this people?"**

Even afterwards, when Moshe conveyed G-d's reply to the Jewish people,[5] "Therefore, tell the Children of Israel, 'I am G-d, and I will take you out from under the burdens of the Egyptians," transmitting to them **the four promises of redemption, "They did not listen to Moshe due to their shortness of breath and difficult work."[6] Even the extraordinary revelation of G-d's name *Havayah* manifested then, as the verse states, "Therefore, tell the Children of Israel, 'I am *Havayah,*'" which was a very lofty revelation,** did not have a transformative effect. **Notwithstanding** all the above, **their** inner **exile was not shattered; "They did not listen to Moshe."**

Certainly, their failure to hear the message **was not the fault of the agent who conveyed G-d's word, for the agent was Moshe,** about whom it is said,[7] **"the Divine**

ב. דֶער אָנְהוֹיבּ פוּן הַיְינְטִיקֶער סֶדְרָה אִיז וֶועגְן דֶער שְׁווֶערֶער אוּנְטֶערְדְרִיקוּנְג אוּן גָלוּת אִין מִצְרַיִם.

דִי סֶדְרָה הוֹיבְּט זִיךְ אָן מִיט דִי וֶוערְטֶער וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם גו׳, וָואס דָאס אִיז דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְ׳ס עֶנְטְפֶער צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוֹיף זַיְין שְׁאֵלָה (עֶנְדֶע פַּרְשַׁת שְׁמוֹת) לָמָה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה גו׳ וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמֶּךָ.

דֶער גָלוּת אִיז גֶעוֶוען אַזוֹי שְׁטַארְק, מִיט אַזַא שְׁטַארְקֶער פִינְצְטֶערְקַיְיט - חֹשֶׁךְ כָּפוּל וּמְכוּפָּל - אַז אֲפִילוּ בַּיי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וָואס עֶר אִיז תַּכְלִית הַחָכְמָה וְהַשֵּׂכֶל דִקְדוּשָּׁה, אִיז אֲפִילוּ אִין זַיְין שֵׂכֶל נִיט גֶעוֶוען קֵיין אָרְט אוֹיף דֶעם, אוּן עֶר הָאט גֶעפְרֶעגְט: לָמָּה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה.

אוֹיךְ נָאכְדֶעם, וֶוען מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן צוּ דִי אִידְן דֶעם עֶנְטְפֶער פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן: "לָכֵן אֱמוֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי הֲוָיָ׳ גו׳ וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם גו׳" מִיט דִי ד׳ לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְאוּלָּה, אִיז וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבוֹדָה קָשָׁה.

אֲפִילוּ דִי אוֹיסֶערְגֶעוֵוייְנְלֶעכֶע אַנְטְפְּלֶעקוּנְג פוּן שֵׁם הֲוָיָ׳, וָואס אִיז דַאן נִתְגַלֶּה גֶעוָוארְן, ווִי עֶס שְׁטֵייט: לָכֵן אֱמוֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי הֲוָיָ׳, וָואס דָאס אִיז דָאךְ גָאר אַ דֶערְהוֹיבֶּענֶע אַנְטְפְּלֶעקוּנְג, פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן הָאט עֶס בַּיי זֵיי נִיט גֶעבְּרָאכְן דֶעם גָלוּת, אוּן וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה גו׳.

אוּן זִיכֶער, אַז דָאס אִיז נִיט גֶעוֶוען דִי שׁוּלְד מִצַּד דֶעם שְׁלִיחַ וָואס הָאט אִיבֶּערְגֶעגֶעבְּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְס רֵייד, וָוארוּם דֶער שְׁלִיחַ אִיז דָאךְ גֶעוֶוען מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וָואס שְׁכִינָה

3. *Shmos* 6:3.

4. Ibid. 5:22.

5. Ibid. 6:6.

6. Ibid. 6:9.

7. See *Zohar*, Vol. III, p. 232a, 7a, 265a; *Shmos Rabbah* 3:15; *Vayikra Rabbah* 2:3; *Mechilta, Shmos* 18:19.

Presence spoke through Moshe's throat." In other words, even Moshe's physical body was a conduit and a channel for conveying G-d's words, exactly **as they were** spoken. The people realized that they were hearing G-d's word.

There **is a well-known difference between Moshe and all the** other **prophets.**[8] **All the** other **prophets had to rise above material** consciousness **at the time of prophecy** – they received their prophecies in a dream or in a trance – **because their physical bodies were not** able to serve as **a conduit for** prophecy. Moreover, **even after** rising above physical consciousness, **their prophecies involved only an image.** For this reason, many of their prophecies begin *Ko amar Havayah,* literally, "G-d spoke *like* this." **By contrast, Moshe remained** awake and fully aware **at the time of prophecy and** transmitted the word of G-d directly, saying,[9] ***Zeh ha****davar asher tzivah Havayah,* "This is what G-d commanded."[10] This was possible **because,** as mentioned above, Moshe's **physical body was a conduit and a channel for conveying G-d's words, as they were** spoken.

In addition, the merit of the Patriarchs had been mentioned, as G-d stated at the beginning of His words,[11] **"I appeared to the Patriarchs…." Mentioning the merit of the Patriarchs** generates **helpful** influence **of great** measure, **as the Mishnah** relates:[12] Every day, before offering the morning sacrifice, the *kohanim* in the *Beis HaMikdash* would **call out, "The entire eastern [portion of the sky] is illuminated until Chevron."** They would mention Chevron **to recall the merit of** the Patriarchs **buried there. That would generate assistance for the offering of the sacrifices in general, and for the offering of the daily sacrifice in particular.**

Furthermore, in this instance, the one who **recalled the merit of the Patriarchs was G-d Himself.** Certainly,

מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, דָאס הֵייסְט אַז אֲפִילוּ דֶער גּוּף הַגַּשְׁמִי פוּן מֹשֶׁה'ן אִיז גֶעוועֶן אַ צִנּוֹר אוּן אַ כְּלִי צוּ אִיבֶּערְגֶעבְּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְנְס רֵייד ווִי זֵיי זַיְינֶען.

– ווִי עֶס אִיז בַּאוואוּסְט[א] דֶער חִילּוּק צְווִישְׁן מֹשֶׁה'ן אוּן אַלֶע נְבִיאִים אַז בַּא אַלֶע נְבִיאִים, בְּשַׁעַת נְבוּאָה הָאט גֶעדַארְפְט זַיְין הִתְפַּשְּׁטוּת הַגַּשְׁמִיּוּת, ווַיְיל זֵייעֶר גַשְׁמִיּוּת'דִיקֶער קֶערְפֶּער אִיז נִיט גֶעוועֶן קֵיין כְּלִי צוּ דֶעם, אוּן אֲפִילוּ נָאךְ דֶעם – הִתְנַבְּאוּ בְּ"כֹּה" (בְּחִינַת דְּמוּת בִּלְבָד), אָבֶער מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אִיז בְּשַׁעַת הַנְּבוּאָה גֶעבְּלִיבְּן ווִי עֶר אִיז, אוּן הִתְנַבֵּא בְּ"זֶה"[ב], ווַיְיל זַיְין גּוּף הַגַּשְׁמִי אִיז גֶעוועֶן אַ צִנּוֹר אוּן אַ כְּלִי אוֹיף אִיבֶּערְגֶעבְּן דֶעם דְּבַר הֲוָיָ' ווִי עֶר אִיז –

אוֹיסֶער דֶעם אִיז גֶעוועֶן דֶער זִכְרוֹן זְכוּת אָבוֹת, ווָאס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט דֶערְמָאנְט בַּיְים אָנְהוֹיבּ פוּן זַיְין דִיבּוּר: וָאֵרָא אֶל הָאָבוֹת, ווָאס זִכְרוֹן זְכוּת אָבוֹת אִיז אַ גְרוֹיסֶע הִילְף. אַזוֹי ווִי עֶס אִיז פַארַאן אִין מִשְׁנָה[ג], אַז מֶען פְּלֶעגְט זָאגְן הֵאִיר פְּנֵי כָּל הַמִּזְרָח עַד שֶׁבְּחֶבְרוֹן לְהַזְכִּיר זְכוּת יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן, ווָאס דָאס אִיז אַ סִיּוּעַ – הִילְף – אִין עֲבוֹדַת הַקָּרְבָּנוֹת בִּכְלַל אוּן קָרְבַּן תָּמִיד בִּפְרַט.

נָאךְ מֶערֶער: דֶער זִכְרוֹן זְכוּת אָבוֹת אִיז גֶעוועֶן פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן אַלֵיין, ווָאס דָאס אִיז גָאר אַ גְרוֹיסֶע סִיּוּעַ.

---

8. ***Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah*** **7:6.**

9. *Shmos* 16:16, 32, *Bamidbar* 30:2.

10. ***Sifri,*** **the beginning of** ***Parshas Mattos*****;** ***Rashi, Bamidbar*** **30:2.** See *Likkutei Torah, Devarim,* p. 92b, *et al.*

11. See *Rashi, Shmos* 6:3.

12. ***Yoma*** **28a,** ***Tamid*** **30a.**

that generated a great measure of assistance. Nevertheless, all these positive influences:

a) **the revelation of G-d's name *Havayah* and the four promises of redemption,**

b) that **the revelation came through Moshe,**

c) that **the merit of the Patriarchs was mentioned, and**

d) that it was **G-d Himself** who mentioned their merit – **did not have a sufficient effect on** the Jewish people **to break the** negative influence of **exile. They were not** ready **to assimilate the message of redemption** and could not conceive of actually leaving Egypt.

Not only were they not ready to **assimilate** the message of redemption with the degree of certainty associated with **sight, they were not even able to comprehend it merely on the level of hearing**[13] **– "they did not *listen*** to Moshe."

און נִיט קוּקְנְדִיק אוֹיף דִי אַלֶע מַעֲלוֹת: א) גִילוּי פוּן שֵׁם הֲוָיָ' און דִי ד' לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְאוּלָּה; ב) דֶער גִילוּי דוּרְךְ מֹשֶׁה'ן; ג) דֶערְמָאנוּנְג פוּן זְכוּת אָבוֹת; און ד) דוּרְכְן אוֹיבֶּערְשְׁטְן אַלֵיין, הָאט דָאס נָאךְ אַלְץ נִיט גֶע'פּוֹעֶל'ט אוֹיף זֵיי אָנְצוּהוֹיבְּן בְּרֶעכְן דֶעם גָלוּת, און עֶס הָאט זִיךְ בַּיי זֵיי נִיט אָפְּגֶעלֵייגְט דֶער עִנְיָן פוּן גְאוּלָּה.

נִיט נָאר אַז בַּא זֵיי הָאט זִיךְ דָאס נִיט אָפְּגֶעלֵייגְט אִין אַן אוֹפֶן פוּן רְאִיָּה - הִתְאַמְּתוּת גְדוֹלָה בְּיוֹתֵר - נָאר אֲפִילוּ אִין אַן אוֹפֶן פוּן שְׁמִיעָה[13] - הֲבָנָה וְהַשָּׂגָה אַלֵיין - הָאט זִיךְ דָאס אוֹיךְ נִיט אָפְּגֶעלֵייגְט - וְלֹא שָׁמְעוּ גו'.

More than a Geographic Location

3. All of this is clarified at the beginning of the Torah reading. However, later on in the Torah reading, it relates the Ten Plagues that began the shattering of the exile despite its strength and intensity.[14]

This is a lesson for every person in his individual Divine service each day, as he seeks to relive **the Exodus from Egypt in a spiritual sense.**

True, there are those who face **a very strong and powerful individual Egypt.** For some, it is **an Egypt of holiness, in other words, their Divine service is based on logic and reason and, therefore, constrained accordingly.** For others, **it is an Egypt of the forces of unholiness, in**

ג. דָאס אַלְץ ווֶערְט דֶערְקְלֶערְט אִין אָנְפַאנְג פַּרְשָׁה. אָבֶּער שְׁפֶּעטֶער אִין דֶער פַּרְשָׁה, דֶערְצֵיילְט זִיךְ ווֶעגְן דִי מַכּוֹת, ווָאס דַוְקָא זֵיי הָאבְּן אָנְגֶעהוֹיבְּן צֶעבְּרֶעכְן דֶעם גָלוּת, נִיט קוּקְנְדִיק אוֹיף זַיְין שְׁטַארְקַיְיט און תּוֹקֶף, כַּנַ"ל.

און דָאס אִיז אַן אָנְווַיְיזוּנְג אִין דֶער עֲבוֹדָה פוּן יֶעדְן אֵיינֶעם, יֶעדְן טָאג אִין יְצִיאַת מִצְרַיִם הָרוּחְנִית:

נִיט קוּקְנְדִיק ווָאס דֶער "מִצְרַיִם" אִיז בַּא אִים מִיט אַ גְרוֹיס שְׁטַארְקַיְיט - צִי דָאס אִיז בְּחִינַת מִצְרַיִם דִקְדוּשָּׁה, דָאס הֵייסְט אַז זַיְין עֲבוֹדָה אִיז עַל פִּי טַעַם וָדַעַת, בְּמֵילָא אִיז זַיְין עֲבוֹדָה אַ בַּאגְרֶענֶעצְטֶע - מְצָרִים וּגְבוּלִים, אָדֶער אֲפִילוּ אַז דָאס אִיז

---

13. Once a person sees something, he is not able to entertain any thought that the event never occurred. By contrast, when one hears an idea, his mind is open to hear a refutation (see ***Torah Or*, pp. 45a, 75a, *et al*).**

14. See p. 6 above.

which instance, they lack even Divine service based on logic and reason. Nevertheless, through Divine service corresponding to **the plagues,** every person **can break the strength** of that **Egypt and bring about a redemption for his soul.**

מִצְרַיִם דִּלְעֻמַּת זֶה, דָאס הֵייסְט אַז אֲפִילוּ דִי עֲבוֹדָה וָואס עַל פִּי טַעַם וְדַעַת פֶּעלְט בַּא אִים אוֹיךְ, פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן, דוּרְךְ דֶער עֲבוֹדָה פוּן דִי מַכּוֹת קֶען מֶען בְּרֶעכְן דִי שְׁטַארְקַיְיט פוּן מִצְרַיִם, אוּן פּוֹעֵל'ן אַ גְאוּלָּה אִין זַיְין נְשָׁמָה.

So Coldness Does Not Take Hold

4. The first plague – the one **that broke** the spiritual insensitivity of **the Egyptian exile – was blood. The Nile's water turned into blood.**

The nature of water is that it is cold and moist.[15] **In general, coldness is the opposite of holiness, for holiness is identified with** warmth and **vitality. As** ***Avos D'Rabbi Nosson***[16] **teaches, "Ten are called 'alive.'" The first mentioned** in that source **is G-d and the other subjects mentioned are entities attached to G-d.**

Vitality leads to warmth. By contrast, coldness is the opposite of warmth and vitality of holiness.

This means that the first thing that has to be broken to end our exile in our personal Egypt **is coldness. Approaching holiness** apathetically, with **coldness, is the starting point from which all unholy matters stem. Therefore, the first plague** affected **the water,** targeting Egypt's **coldness.**

ד. דִי עֶרְשְׁטֶע מַכָּה וָואס הָאט גֶעבְּרָאכְן גָלוּת מִצְרַיִם אִיז גֶעוֶוען - דָם. דִי וַואסֶערְן - פוּן נִילוּס - זַיְינֶען גֶעוָוארְן בְּלוּט.

דִי טֶבַע פוּן וַואסֶער אִיז קַאלְט אוּן נַאס[ה]. בִּכְלַל אִיז קַאלְטְקַיְיט אַ הֵיפֶּךְ פוּן קְדוּשָּׁה, וַוְיְיל קְדוּשָּׁה אִיז חַיּוּת, לֶעבֶּעדִיקַיְיט, ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין אָבוֹת דְּרַבִּי נָתָן[ו]: עֲשָׂרָה נִקְרְאוּ חַיִּים, דָאס עֶרְשְׁטֶע רֶעכְנְט עֶר דָארְט, אַז הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִקְרָא חַיִּים, אוּן דֶערְנָאךְ רֶעכְנְט עֶר אוֹיס אַלֶע וָואס זַיְינֶען בַּאהֶעפְט צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן. חַיּוּת בְּרֶענְגְט מִיט זִיךְ חֲמִימוּת, וַוארֶעמְקַיְיט. אָבֶער קַאלְטְקַיְיט אִיז דֶער הֵיפֶּךְ פוּן וַוארֶעמְקַיְיט אוּן קְדוּשָּׁה'דִיקֶער לֶעבֶּעדִיקַיְיט.

דָאס מֵיינְט: דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ וָואס מְ'דַארְף אַיְינְבְּרֶעכְן אִיז - קַאלְטְקַיְיט, בְּשַׁעַת סְ'אִיז דָא אַ קַאלְטְקַיְיט צוּ קְדוּשָּׁה עִנְיָנִים, הוֹיבְּן זִיךְ פוּן דֶעם אָן אַלֶע עִנְיָנִים וֶועלְכֶע זַיְינֶען קֶעגְנְזַאץ צוּ קְדוּשָּׁה. אוּן דֶערְפַאר אִיז דִי עֶרְשְׁטֶע מַכָּה גֶעוֶוען אִין וַואסֶער - קַאלְטְקַיְיט.

Striking the Root of Egypt's Evil

5. Which water was affected by the plague? The Torah[17] **relates, "the water in the river,"** i.e, **the Nile River.**

ה. אִין וֶועלְכֶע מַיִם אִיז דִי מַכָּה גֶעוֶוען? - דֶערְצֵיילְט דִי תּוֹרָה: "בַּמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר"[ז] - אִין דִי וַואסֶערְן פוּן טַיְיךְ נִילוּס.

---

15. See ***Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah*** **4:2.**

16. ***Avos D'Rabbi Nosson*** **34:10.**

17. *Shmos* 7:17, 7:20. **See** ***Zohar,*** **Vol. II, p. 28b,** which explains that the sole source of water in Egypt was the Nile. Hence, when the water of the Nile turned to blood, all the water in the ponds and rivulets also became blood.

Now, **there are two types of coldness: a) coldness to worldly matters, which comes from holiness, and b) coldness to spirituality, which is the starting point** and the foothold **for all the *kelipos*,**[18] **as mentioned above.** Spiritual frigidity makes one vulnerable to the influence of evil.

Similarly, there are two types of water: a) water that comes from above, as it is written,[19] **"From the rains of heaven you will absorb water,"** i.e., the water of holiness, and **b) water that** wells up **from below the earth, the coldness of *kelipah*.**

The water from the Nile River was of the second type. Therefore, the waters of **the Nile are described as "ascending to greet"**[20] Pharaoh **because they do not come from above but rather from the waters below the earth.**

The waters of the Nile – in other words, the coldness to holiness – was the false deity of Egypt. From it, all of Egypt's evil derived. Therefore, when G-d **began destroying the pride of Egypt, the first entity to be broken was the water of the river –** Egypt's **coldness.**

אִין קַאלְטְקַיְיט זַיְינֶען דָא צְוֵויי אוֹפַנִּים: א) אַ קַאלְטְקַיְיט צוּ עִנְיָנִים פוּן וֶועלְט, וָואס דָאס קוּמְט מִצַד קְדוּשָׁה. ב) אַ קַאלְטְקַיְיט צוּ עִנְיָנֵי קְדוּשָׁה, וָואס דָאס אִיז דֶער אָנְהוֹיבּ פוּן אַלֶע קְלִיפּוֹת, כַּנַ"ל.

אַזוֹי זַיְינֶען אוֹיךְ פַאראַן צְוֵויי סָארְטְן מַיִם: א) מַיִם וָואס קוּמֶען מִלְמַעְלָה, ווִי עֶס שְׁטֵייט: לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מָּיִם, וָואס דָאס אִיז קְרִירוּת פוּן קְדוּשָׁה. ב) מַיִם שֶׁמִּתַּחַת לָאָרֶץ - קְרִירוּת דִקְלִיפָּה.

דָאס ווַאסֶער פוּן טַיְיךְ נִילוּס, אִיז גֶעוֶוען פוּן דֶער דַרְגָא הַב'. דֶערְפַאר שְׁטֵייט[ח] בַּיְים נִילוּס דֶער לָשׁוֹן עוֹלֶה לִקְרָאתוֹ, ווַיְיל דָאס קוּמְט נִיט מִלְמַעְלָה נָאר פוּן דִי מַיִם שֶׁמִּתַּחַת לָאָרֶץ.

אוּן דִי מֵי נִילוּס, דָאס הֵייסְט דִי קַאלְטְקַיְיט צוּ קְדוּשָׁה, דָאס אִיז גֶעוֶוען דִי עֲבוֹדָה זָרָה פוּן מִצְרַיִם, וָואס פוּן דֶעם הָאבְּן זִיךְ גֶענוּמֶען אַלֶערְלֵיי שְׁלֶעכְטֶס. דֶערְפַאר, בְּשַׁעַת מֶען הָאט אָנְגֶעהוֹיבְּן בְּרֶעכְן דֶעם גָאוֹן - שְׁטָאלְץ - פוּן מִצְרַיִם, הָאט מֶען דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ גֶעבְּרָאכְן דִי מֵי הַיְאוֹר - עִנְיַן הַקְּרִירוּת.

When Coldness Turns to Life

6. What happened to the water? It became blood. Blood represents vitality, as it is written,[21] **"the blood is the soul." "All the water that was in the river was transformed into blood"**[22] means that the river, **the coldness** of Egypt, **was replaced by vitality.** To use our Sages'[23] words, **"From the forest itself comes the [handle of the] axe [that fells it]."**

This also explains why, initially, the Torah[24]

ו. וָואס אִיז גֶעוָוארְן פוּן דִי ווַאסֶערְן? זֵיי זַיְינֶען גֶעוָוארְן דָם - בְּלוּט. דָם אִיז חַיּוּת, לֶעבֶּעדִיקַיְיט, ווִי עֶס שְׁטֵייט כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ. "וַיֵּהָפְכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר לְדָם", אָנְשְׁטָאט דִי קַאלְטְקַיְיט אִיז גֶעוָוארְן לֶעבֶּעדִיקַיְיט, דְּמִינֵי וּבֵיהּ אִבָּא לִשְׁדְיָא בֵּיהּ נַרְגָא[ט].

דֶערְמִיט וֶועט מֶען אוֹיךְ פַארְשְׁטֵיין וָואס בַּיְים אָנְהוֹיבּ שְׁטֵייט[י], אַז דָאס

18. See p. 9 above.

19. *Devarim* 11:11.

20. *Agadas Bereishis,* ch. 42; *Rashi, Bereishis* 47:10.

21. *Devarim* 12:23.

22. *Shmos* 7:20.

23. *Sanhedrin* 39b. (The main text **quotes the wording** of the phrase **as cited in *Tanya*,** ch. 31. **The wording in the Talmud** differs slightly.)

24. *Shmos* 4:9.

states that the water was transformed into blood "on the dry land." On the surface, why is it significant to add "on the dry land"? Dry land implies **an absence of moisture.** Moisture leads to **attachment**. Dry land symbolizes a lack of **that virtue.** The plague brought blood, **vitality, even to dry land,** whose dryness prevents attachment.

וואַסער איז איבערגעאַנדערשט געוואָרן לְדָם "בַּיַּבָּשֶׁת", וְלִכְאוֹרָה, וואָס איז נוֹגֵעַ צוּ מוֹסִיף זַיין דעם וואָרט בַּיַּבָּשֶׁת? נאָר דער ענין איז: ווייל טרוקעניש, יַבָּשָׁה, האָט ניט אין זיך אֲפִילוּ די מַעֲלָה פון פייכטקייט - דְּבֵיקוּת, און דער אויפטוּ איז געווען, אַז אֲפִילוּ אין טרוקעניש זאָל אויך זַיין חַיּוּת.

Life That Is Cold

7. Jewish thought speaks of **four forms of** existence: **inanimate matter, plants, animals, and humans.**[25] **The less vitality present in a form of existence, the further it is from holiness, because holiness is** identified with **vitality.**[18] **Inanimate matter is the furthest thing from holiness. Afterwards come plants, and then animals. This parallels** the progression in **the four** spiritual **worlds,** ***Atzilus, Beriah, Yetzirah,*** **and** ***Asiyah. Asiyah,*** **where evil is predominant,**[26] **resembles inanimate matter.**[27]

ז. אין די פיר סוּגים פון דוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי און מְדַבֵּר, איז וואָס דער סוּג האָט אין זיך ווייניקער חַיּוּת, אַלץ ווייטער איז ער פון קְדוּשָּׁה, וואָרוּם קְדוּשָּׁה איז חַיּוּת, כַּנַּ"ל. דוֹמֵם איז די ווייטסטע זאַך פון קְדוּשָּׁה, נאָך דעם גייט צוֹמֵחַ און דאַן חַי. אַזוֹי אויך אין די ד' עוֹלָמוֹת אֲצִילוּת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, איז עֲשִׂיָּה, - וואָס דאָרט איז הָרַע גּוֹבֵר - בְּדוּגְמַת דוֹמֵם און אַזוֹי ווייטער.

Water and blood represent the qualities of **coldness and warmth** as they are manifest **in inanimate matter. Among living beings, there also exist** species identified with **the quality of coldness.** Specifically, **the type of living beings** identified with coldness are primarily **those created from water. In the Ten Plagues, there is** also a living being of this type: **frogs**, which are cold-blooded amphibians. This is reflected in the narrative of the plagues:[28] **"The river will swarm with frogs."** This implies that they came into being from the water, just **as the fish** that were **created** from water **in the six days of creation.**[29] Hence, **frogs swim in a river. As the Talmud**[30] **and the Midrash**[31] **state, a scorpion can cross a river by riding on a frog who carries it across the river.**

מַיִם און דָּם זַיינען די קְרִירוּת וַחֲמִימוּת ווי דאָס איז אין דוֹמֵם. אָבער אויך אין בַּעֲלֵי חַיִּים איז דאָ דער עִנְיַן הַקְּרִירוּת. און פאַרשטייט זיך אַז איבערהויפּט איז דאָס ביי די בַּעֲלֵי חַיִּים וועלכע זַיינען באַשאַפן געוואָרן פון וואַסער. פון די עֶשֶׂר מַכּוֹת - איז דאָס צְפַרְדְּעִים, וְשָׁרַץ הַיְאוֹר צְפַרְדְּעִים, ווי ביי בְּרִיאַת הַדָּגִים אין שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית"א, ביז אַז צְפַרְדֵּעַ שווימט אין טייכן וכו', ווי דערציילט אין גְּמָרָא וּמִדְרָשׁ"ב, אַז בִּכְדֵי אַן עַקְרָב זאָל קענען אַריבערגיין איבער אַ טייך, זעצט מען אים אַרויף אויף אַ צְפַרְדֵּעַ, און דער צְפַרְדֵּעַ פירט אים איבער דעם טייך.

25. The term used for "human" in the main text is *midaber*, literally, a "speaker." See *Likkutei Sichos,* Vol. 6, p. 115ff., which explains why this term reflects man's unique qualities.

26. See *Tanya,* ch. 6.

27. Similarly, the world of *Yetzirah* refers to the plant kingdom, the world of *Beriah* to animals, and the world of *Atzilus,* to humans.

28. *Shmos* 7:28.

29. *Shmos Rabbah* 10:2.

30. *Nedarim* 41a.

31. *Koheles Rabbah* on *Koheles* 5:8, "the virtue of land."

Now, **a scorpion is also cold.** Indeed, it represents **intense cold.**[32] **Nevertheless,** since a scorpion **is not water – the diametric opposite of fire – it cannot swim. By contrast, a frog is a creature of water,**[33] **the polar opposite of fire.**

- עַקְרָב אִיז אוֹיךְ בְּטֶבַע אַ קַר אוּן תּוֹקֶף הַקְּרִירוּת[יג]. פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן אִיז עֶר נִיט מַיִם, נִיט הֵיפֶּךְ בְּתַכְלִית פוּן אֵשׁ, עֶר שְׁווִימְט נִיט. אָבֶּער צְפַרְדֵּעַ אִיז בְּרִיאַת הַמַּיִם[יד] - הֵיפֶּךְ הָאֵשׁ.

Into the Fire

8. On this basis, we can understand a unique and distinct **aspect of the** plague of **frogs; they** swarmed all over Egypt, even **into the ovens. On the surface, what is special about this?** What does it teach us?

ח. דֶערְמִיט וֶועט מֶען פַאְרשְׁטֵיין, וָואס עֶס שְׁטֵייט אַ רְבוּתָא אוֹיף דִי צְפַרְדְּעִים אַז דַוְקָא זֵיי זַיְינֶען גֶעגַאנְגֶען "בְּתַנּוּרֶיךָ" - אִין דִי אוֹיווְנְס. אִין פְּלוּג, ווָאס אִיז דֶער אוֹיפְטוּ אִין דֶעם?

Our Sages[34] **explained that this teaches** us *mesiras nefesh,* **self-sacrifice. Since G-d commanded the frogs to swarm over all of Egypt, they went** everywhere, **even into the ovens.**[35] **However, this does not explain why we do not** find a **similar phenomenon** mentioned **regarding** the plagues of **lice and wild beasts.**

- דִי חַזַ"ל לֶערְנֶען דֶערְפוּן אָפּ זֵייעֶר מְסִירוּת נֶפֶשׁ[טו], אַז וִויבַּאלְד דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט זֵיי גֶעהֵייסְן גֵיין אִין גַאנְץ אֶרֶץ מִצְרַיִם, זַיְינֶען זֵיי גֶעגַאנְגֶען אֲפִילוּ אִין אוֹיווְנְס. אָבֶּער דָאס דֶערְקְלֶערְט נִיט פַארְווָאס אִיז דָאס זֶעלְבֶּע נִיט גֶעווֶען אוֹיךְ בַּיי כִּנִּים אוּן עָרוֹב.

Nevertheless, based on the above, the uniqueness **becomes apparent.** The frogs **displayed the ultimate of self-sacrifice.** Although **they came into being from water,** as mentioned, **"the river swarm**[ed] with frogs," **even so, they entered burning ovens, going into fire, the direct opposite** of their nature.

- אָבֶּער לוֹיט דֶעם וָואס מֶען הָאט גֶערֶעדט פְרִיעֶר אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק: מֶען הָאט בַּאווִיזְן מְסִירַת נֶפֶשׁ בְּתַכְלִית, אֲפִילוּ מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה, ווִי צְפַרְדְּעִים ווָאס זַיְינֶען פוּן מַיִם - וְשָׁרַץ הַיְאוֹר - אוּן פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן זַיְינֶען זֵיי גֶעגַאנְגֶען אִין בְּרֶענֶענְדִיקֶע אוֹיווְנְס - אֵשׁ, הֵיפֶּךְ מִקָּצֶה לְקָצֶה.

Extinguishing Unwanted Fire

9. The purpose of **the** plague of **frogs was to combat Pharaoh and** the mindset of **his entire domain.** They **represented the coldness that stems from holiness that** cools **physical and material** attraction.

ט. דִי צְפַרְדֵּעַ אִיז גֶעקוּמֶען אוֹיף צוּ שְׁלָאגְן דֶעם גַאנְצְן גֶעבִּיט פוּן פַּרְעֹה, וָואס דָאס מֵיינְט דִי קְדוּשָּׁה'דִיקֶע קַאלְטְקַיְיט צוּ עִנְיָנִים פוּן גַשְׁמִיוּת אוּן חוּמְרִיוּת.

This was the purpose of **the frogs entering "your ovens and your kneadingtroughs."**[35]

אוּן דָאס אִיז דֶער עִנְיָן, וָואס דִי צְפַרְדְּעִים זַיְינֶען גֶעגַאנְגֶען "בְּתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ",

---

32. *Avodah Zarah* 28b.

33. See *Mikveos* 6:7.

34. *Pesachim* 53b. See also *Zohar,* Vol. II, p. 29b.

35. *Shmos* 7:28.

They went to extinguish the warmth and false pride[36] of *kelipah,* because the characteristic of warmth also exists in the forces of evil.

True, previously, it was stated that *kelipah* is identified with coldness. Nevertheless, to allow for the possibility of free choice, *kelipah* must also bear a certain resemblance to holiness, at the least, like that of a monkey who mimics a man.[37] Therefore, *kelipah* also possesses warmth, the fervor for worldly matters.

דָאס הײסְט זײ זַײנֶען גֶעגַאנְגֶען לֶעשְׁן די הִיץ אוּן די פַאלְשֶׁע גֶעהוֹיבְּנְקַײט פוּן קְלִיפָּה. וָוארוּם אוֹיךְ אִין לְעֻמַּת זֶה אִיז פַארַאן דֶער עִנְיָן פוּן וַוארֶעמְקַײט.

כָאטשׁ מֶען הָאט פְרִיעֶר גֶערֶעדט אַז קְלִיפָּה אִיז קְרִירוּת, קַאלְטְקַײט, פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן, כְּדֵי עֶס זָאל קֶענֶען זַײן דֶער עִנְיָן הַבְּחִירָה, מוּז קְלִיפָּה הָאבְּן עֶפֶּעס אַ צוּגְלַײךְ צוּ קְדוּשָּׁה, לְכָל הַפָּחוֹת כְּקוֹף בִּפְנֵי אָדָם (וִוי אַ מַאלְפֶּע צוּ אַ מֶענְטשׁ), דֶערְפַאר אִיז אוֹיךְ אִין קְלִיפָּה פַארַאן דֶער עִנְיָן פוּן הִיץ - דֶער קָאךְ אִין עִנְיָנֵי עוֹלָם הַזֶּה.

No Place for Neutrality

10. This story provides a **lesson for our Divine service: To rid oneself of and leave the Egypt of the forces of evil it is necessary to bring warmth and energy into** all **matters of holiness, because coldness is the beginning of all sorts of evil.**

(This is also true **regarding leaving "the Egypt of holiness,"** the limitations of our **Divine service that is defined by logic and reason. However, leaving "the Egypt of unholiness" is of primary importance.)**

A person might think: What is so terrible if I do not feel warmth and energy **in holiness?** After all, I am **not doing the opposite. Whom does it bother that I do not feel excitement in holiness?**

Contrary to such an **assumption, a person must realize that** there is no such thing as a neutral stance, being **neither here nor there – not to feel vitality in holiness, nor in matters of evil. If one is cold to holiness,**

י. די הוֹרָאָה - אָנְוַוײזוּנְג - פוּן דֶעם אִין עֲבוֹדָה אִיז:

בִּכְדֵי פָּטוּר צוּ ווֶערְן אוּן אַרוֹיסְגֵיין פוּן מִצְרַיִם דִּלְעֻמַּת זֶה,

(עַל דֶּרֶךְ זֶה אִיז אוֹיךְ דֶער אוֹפֶן הַיְצִיאָה פוּן מִצְרַיִם דִּקְדוּשָּׁה, עֲבוֹדָה שֶׁעַל פִּי טַעַם וָדַעַת. אָבֶּער נוֹגֵעַ בְּעִיקָּר אִיז דָאךְ דֶער אַרוֹיסְגֵיין פוּן מִצְרַיִם דִּלְעֻמַּת זֶה)

דַארְף מֶען אַרַײנְטְרָאגְן אַ וַוארֶעמְקַײט אוּן אַ לֶעבֶּעדִיקַײט אִין עִנְיָנֵי הַקְּדוּשָּׁה, וָוארוּם דֶער אָנְהוֹיבּ פוּן כָּל מִינֵי רַע אִיז קְרִירוּת, - קַאלְטְקַײט.

עֶס קֶען זִיךְ דוּכְטְן: וָואס אִיז אַזוֹי דֶער רַעשׁ אַז מֶען הָאט נִיט קֵיין קָאךְ אִין קְדוּשָּׁה, מֶען טוּט דָאךְ נִיט קֵיין פַארְקֶערְטֶע זַאכְן, אִיז וֶועמֶען אַרְט דָאס אַז מֶען הָאט נִיט קֵיין קָאךְ אִין קְדוּשָּׁה?

דַארְף מֶען וִויסְן, אַז עֶס אִיז נִיט ווִי מֶען מֵיינְט, אַז מֶען קֶען זַײן נִיט אַהִין אוּן נִיט אַהֶער (נִיט קָאכְן זִיךְ אִין קְדוּשָּׁה, אוּן אוֹיךְ נִיט קָאכְן זִיךְ אִין עִנְיָנֵי רַע), וָוארוּם אוֹיבּ מ'אִיז קַאלְט

36. The false pride is alluded to by the kneading troughs for dough that rises.

37. See *Zohar,* Vol. II, p. 148b. See *Bava Basra* 58a.

eventually he will invest himself in the impurity of Egypt, Heaven forbid.

For this reason, the *yetzer hara* ("**evil inclination**") **devotes so much energy and** so much **effort into cooling off a Jew's** spiritual fervor, and **preventing him from becoming excited about G-dliness. Even when one sees an obvious miracle** or an outright **sign** of G-d's power, **the *yetzer hara* comes to him and** begins to **argue: Why are you** so **excited about that?** True, it appears like a miracle, but **you believe that everything comes from G-d and G-d is omnipotent. All the worlds are of no significance in relation to Him.**

He can do anything, even make vinegar burn. After all, why does oil burn? Because G-d created the world through speech and invested the potential for an entity to burn in the three letters[38] שֶׁמֶן that make up the Hebrew word for oil. **He can also change** the potential **of the three letters** חֹמֶץ that make up the Hebrew word for **vinegar and** invest in them the potential for combustion; to refer to our Sages'[39] words, **"He who told oil to burn [can] tell vinegar to burn."** If so, claims the *yetzer hara*, **"Why are you so excited** about an apparent miracle? Why can't you contain yourself?"

The intent of the *yetzer hara* is to cool the person's **G-dly excitement and cause him to feel coldness to holiness. This is the source of the impurity of Egypt.**

Therefore, we must remember that the first thing necessary to free oneself from Egypt involves "**blood,**" in other words, **becoming excited and alive in matters of holiness.**

Just as a person **must warm himself to holiness, "blood," so too, must he turn cold to matters of this world, "frogs." These involve the two motifs of "turn away from evil,"[40] frogs, and "do good,"**

צוּ קְדוּשָׁה אִיז סוֹף סוֹף וֶועט מֶען לִיגְן אִין טוּמְאַת מִצְרַיִם, רַחֲמָנָא לִצְלַן.

אוּן דֶערְפַאר לֵייגְט דֶער יֵצֶר הָרָע אַזוֹי פִיל כֹּחוֹת מִיט הִשְׁתַּדְלוּת אוֹיף אָפְּקִילְן אַ אִידְן עֶר זָאל נִיט נִתְפָּעֵל וֶוערְן פוּן אֱלֹקוּת, אַז אֲפִילוּ בְּשַׁעַת עֶר זֶעט אַ נֵס וּמוֹפֵת גָלוּי, קוּמְט דֶער יֵצֶר הָרָע צוּ אִים אוּן טַעֲנֶה'ט מִיט אִים אַיְין: וָואס הָאסְטוּ וָואס צוּ נִתְפָּעֵל וֶוערְן פוּן דֶעם, דוּ אַלֵיין גְלוֹיבְּסְט דָאךְ, אַז אַלֶע עִנְיָנִים קוּמֶען פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן אוּן דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז אַ כֹּל יָכוֹל, וָואס לְגַבֵּי אִים הָאבְּן אַלֶע עוֹלָמוֹת נִיט קֵיין בַּאטְרֶעף, אִיז דָאךְ פָּשׁוּט אַז בַּיי אִים הָאבְּן קֵיין בַּאטְרֶעף נִיט דְרַיי אוֹתִיּוֹת אוּן עֶר קֶען אִיבֶּערְבַּיְיטְן פוּן צִירוּף אוֹתִיּוֹת "חֹמֶץ" אוֹיף צִירוּף אוֹתִיּוֹת "שֶׁמֶן", וּמִי שֶׁאָמַר לְשֶׁמֶן וְיַדְלִיק הוּא יֹאמַר לְחֹמֶץ וְיַדְלִיק[טז], הַיְינְט וָואס דַארְפְסְטוּ נִתְפָּעֵל וֶוערְן אוּן אַרוֹיסְגֵיין פוּן דִי כֵּלִים?

דִי כַּוָּונָה פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע אִיז צוּ אָפְּקִילְן אִים פוּן אַ גֶ־טְלֶעכֶער הִתְפַּעֲלוּת אוּן פוֹעֵלְ'ן אִין אִים אַ קְרִירוּת צוּ קְדוּשָׁה, וָואס דָאס אִיז אַ מָקוֹר אוֹיף טוּמְאַת מִצְרַיִם.

דֶערְפַאר דַארְף מֶען גֶעדֶענְקֶען אַז דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ וָואס מֶען דַארְף טָאן אוֹיף פָּטוּר וֶוערְן פוּן "מִצְרַיִם" אִיז - "דָם", אָנְהוֹיבְּן קָאכְן זִיךְ אוּן לֶעבְּן אִין דִי עִנְיָנִים פוּן קְדוּשָׁה.

אוּן פּוּנְקְט וִוי מֶען דַארְף פּוֹעֵלְ'ן בַּיי זִיךְ דִי וַוארֶעמְקַיְיט אִין קְדוּשָׁה - דָם, אַזוֹי דַארְף מֶען אוֹיךְ פּוֹעֵלְ'ן בַּיי זִיךְ דִי קַאלְטְקַיְיט צוּ עִנְיָנֵי הָעוֹלָם - צְפַרְדֵעַ, וָואס דָאס זַיְינֶען אוֹיךְ דִי צְוֵויי תְּנוּעוֹת פוּן סוּר מֵרָע - צְפַרְדֵעַ, וַעֲשֵׂה טוֹב -

38. The Rebbe's words are based on the concept explained in *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah,* ch. 1 – that the name of every given entity conveys its life force.

39. *Taanis* 25a.

40. Cf. *Tehillim* 34:15, 37:27.

blood. Through these two motifs and their derivatives, we were able to leave Egypt.

דָם, און דורְךְ די צְווייִ תְּנוּעוֹת וְעַנְפֵיהֶם גֵייט מֶען אַרויס פון מִצְרַיִם.

Reversing the Order

11. By and large, the order of Divine service is, first, **"turn away from evil," and afterwards, "do good."** As the well-known analogy[41] illustrates: **When making a dwelling for a mortal king, first, it is first necessary to remove all the filth, and only then can attractive furnishings be brought in and the dwelling made fit for a king.**

יא. בִּכְלָל אִיז דֶער סֵדֶר הָעֲבוֹדָה, פְּרִיעֶר סוּר מֵרָע און דֶערְנָאךְ וַעֲשֵׂה טוֹב. לוֹיט דֶעם בַּאוואוּסְטְן מָשָׁל, אַז בְּשַׁעַת מֶען וויל מַאכְן אַ דִירָה פַאר אַ מֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם, אִיז דִי עֶרְשְׁטֶע זַאךְ דַארְף מֶען אוֹיסְרָאמֶען אַלֶע שְׁמוּצִיקֶע זַאכְן כו', און עֶרְשְׁט דֶעמָאלְט קֶען מֶען אַרַיינְשְׁטֶעלְן שֵׁיינֶע כֵּלִים און מַאכְן עֶס פַאר אַ דִירָה רְאוּיָה לְמֶלֶךְ.

This is the appropriate **order** that follows the pattern of **upward ascent. However,** the pattern associated with revelation **from above downward follows an opposite order: first, "doing good," and afterwards, "turning away from evil." This means that lofty revelations become manifest from above** (doing good), and **this motivates** one **to turn away from evil.**

דָאס אִיז אַ סֵדֶר מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה. אָבֶער מִלְמַעְלָה לְמַטָּה אִיז אַ פַארְקֶערְטֶער סֵדֶר, פְּרִיעֶר וַעֲשֵׂה טוֹב און דֶערְנָאךְ סוּר מֵרָע, דָאס הֵייסְט מֶען אִיז מְגַלֶּה מִלְמַעְלָה גִילוּיִים נַעֲלִים בְּיוֹתֵר, וָואס פּוֹעֶל'ן אַז מֶען אִיז סוּר מֵרָע.

Since the plagues were Divine miracles **coming from Above, therefore, first** came the plague of **blood, "doing good," and afterwards,** that of **frogs, "turning away from evil."**

און וויבַּאלְד אַז די מַכּוֹת זַיינֶען דָאךְ גֶעקוּמֶען מִלְמַעְלָה, דֶערְפַאר אִיז פְּרִיעֶר גֶעוֶוען דָם - ״וַעֲשֵׂה טוֹב״ און דֶערְנָאךְ צְפַרְדֵּעַ - ״סוּר מֵרָע״.

Taking a Different Path

12. True, the pattern of the plagues departed from the ordinary mode, involving revelation **from above downward. Nevertheless, since all the stories of the Torah provide instruction for the Divine service over the course of all the generation,** the narrative of the plagues **also teaches that,** at times, **Divine service should also begin with "doing good."**

יב. הֲגַם אַז דָאס אִיז אַ סֵדֶר פוּן מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, אָבֶער וויבַּאלְד אַז אַלֶע סִיפּוּרִים פוּן תּוֹרָה זַיינֶען אַ הוֹרָאָה פַאר אַלֶע דוֹרוֹת בַּעֲבוֹדָתֵנוּ - כַּנַּ״ל, אִיז דָאס אוֹיךְ אַ הוֹרָאָה אַז עֶס דַארְף אוֹיךְ זַיין אַ סֵדֶר פוּן אָנְהוֹיבְּן מִיט וַעֲשֵׂה טוֹב.

As the Rebbe Maharash would say,[42] **"The world** at large **says, '[At first, try to crawl under]. If you cannot crawl under, spring over.'** I say, **'At**

און ווי דֶער רֶבִּי מַהֲרַ״ש הָאט גֶעזָאגְט: ״דִי וֶועלְט זָאגְט אַז מְ'קֶען נִיט אַרוּנְטֶער

41. See *Likkutei Torah, Bamidbar,* p. 70c, *et al.*

42. Recorded in *Igros Kodesh Admor HaRayatz,* Vol. 1, p. 617.

the outset, one should spring over.'" The order has to be reversed. From the start, one should seek to go higher, revealing an abundance of light. As a result, darkness will be dispelled as a matter of course.

דַארְף מֶען אַרִיבֶּער, און אִיךְ הָאלְט אַז מְ'דַארְף לְכַתְחִלָּה אַרִיבֶּער".

עֶס דַארְף אוֹיךְ זַיין אַ סֵדֶר פוּן גֵיין לְכַתְחִלָּה הֶעכֶער, מְגַלֶּה זַיין רִבּוּי אוֹר, וֶועט שׁוֹין דֶער חֹשֶׁךְ נִדְחֶה וֶוערְן בְּדֶרֶךְ מִמֵּילָא.

Guided by Light

13. A similar difference in approach exists between *nigleh,* the revealed, primarily legalistic dimension of Torah study, and *pnimiyus haTorah,* the Torah's mystical truths. The order of study in *nigleh* is from below upward; one proceeds from an easier, more comprehensible concept to a more difficult one.

Pnimiyus haTorah follows the opposite pattern: One begins with light. This is particularly true in these later generations when *pnimiyus haTorah* is universally revealed. Unlike previous eras, no conditions are placed on a student who desires to begin studying *pnimiyus haTorah,* and no demands are made that he prepare himself for such study. On the contrary, today, *pnimiyus haTorah* is taught to everyone, disseminated freely in line with the guidance of the well-known analogy of the Alter Rebbe, regarding the precious gem from the king's crown, which is to be crushed, made into a potion, and splashed over the king's son's mouth.[43]

This is the way to leave Egypt – through the path of revealing and spreading *pnimiyus haTorah* – beginning with "blood": excitement and vitality in holiness. As a result, evil will be dispelled. When evil, the three impure *kelipos*, are driven out entirely from the person's domain, as a matter of course, *kelipas nogah,* the dimension of materiality that can be elevated to holiness, will ascend.[44] This will bring about

יג. מֵעֵין זֶה אִיז אוֹיךְ דֶער חִילוּק פוּן גַּלְיָא דְתּוֹרָה מִיט פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה. מִצַּד גַּלְיָא דְתּוֹרָה אִיז אַ סֵדֶר בְּדֶרֶךְ מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, מִן הַקַּל אֶל הַכָּבֵד. מִצַּד פְּנִימִיּוּת אִיז אַ פַארְקֶערְטֶער סֵדֶר, מֶען הוֹיבְּט אָן בַּאלְד מִיט אוֹר. וּבִפְרַט בְּדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים אִיז מֶען מְגַלֶּה פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה צוּ אַלֶעמֶען, און מֶען שְׁטֶעלְט נִיט דִי תְּנָאִים און מֶען פַארְלַאנְגְט נִיט דִי הֲכָנוֹת וֶועלְכֶע מֶען הָאט גֶעדַארְפְט הָאבְּן אַמָאל צוּ אָנְהוֹיבְּן לֶערְנֶען פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה. הַיינְט לֶערְנְט מֶען פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה מִיט אַלֶעמֶען - הֲפָצָה דַוְקָא. און לוֹיט דֶעם בַּאווּוּסְטְן מָשָׁל פוּן אַלְטְן רֶבִּי'ן וֶועגְן דֶעם אֵיידֶלְשְׁטֵיין אִין דֶעם מֶלֶךְ'ס קְרוֹין.

און דָאס אִיז דֶער וֶועג אוֹיף אַרוֹיסְגֵיין פוּן מִצְרַיִם - דֶער וֶועג פוּן אַנְטְפְּלֶעקְן און פַארְשְׁפְּרֵייטְן פְּנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, אָנְהוֹיבְּן מִיטְן קָאךְ און חַיּוּת דִּקְדוּשָּׁה - "דָּם", דַאן וֶועט קוּמֶען דֶער דְּחִיַּית הָרַע - דָאס אַוֶועקְשְׁטוֹיסְן דִי שָׁלֹשׁ קְלִיפּוֹת.

- און אַז שָׁלֹשׁ קְלִיפּוֹת הַטְּמֵאוֹת וֶוערְן נִדְחֶה אִינְגַאנְצְן פוּן זַיין גְּבוּל, - בְּמֵילָא" הָאט קְלִיפַּת נוֹגַהּ אַן עֲלִיָּה -

43. See *Igros Kodesh Admor HaRayatz,* Vol. 3, p. 326ff.

44. *Tanya,* ch. 37.

an individual redemption for the person's soul and will also lead to the all-encompassing redemption, when "as in the days of your Exodus from the land of Egypt, I will show [My people] wonders."[45] May this take place speedily, in our days.

וָואס דוּרְךְ דֶעם וֶועט מֶען פּוֹעֵל'ן דִי גְאוּלָּה הַפְּרָטִית בְּנַפְשׁוֹ, אוּן דֶערְנָאךְ אוֹיךְ דִי גְאוּלָּה הַכְּלָלִית, דְּכִימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

(משיחת ש"פ וארא, תשח"י)

45. *Michah* 7:15.

א) רמב"ם הלכות יסודי התורה פ"ז ה"ו.
ב) ספרי ריש פרשת מטות. רש"י על התורה במדבר ל, ב.
ג) יומא כח, א. תמיד ל, א.
ד) זע תורה אור ריש פרשת ויחי, ובכמה מקומות.
ה) זע רמב"ם הלכות יסודי התורה פ"ד ה"ב.
ו) פל"ד, י.
ז) זע זהר חלק ב' כח, ב.
ח) אגדת בראשית פמ"ב. פירוש רש"י על התורה בראשית מז, י.
ט) סנהדרין לט, ב. (כן הוא הלשון בתניא. ובגמרא ניזיל ביה נרגא).
י) שמות ד, ט.
יא) שמות רבה פ"י, ב.
יב) נדרים מא, א. קהלת רבה פ"ה על הפסוק ויתרון ארץ.
יג) עבודה זרה כח, סוף ע"ב.
יד) שמות רבה פ"י, ג.
טו) פסחים נג, ב. און זע זהר חלק ב כט, ב.
טז) תענית כה, א.
יז) תניא פל"ז.

VAEIRA II | וארא ב

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Va'eira,* 5714 (1954)

Introduction

What if you knew that next month you would win the lottery? Would you continue to live as you live now?

Take an ordinary person. He would be far more confident, relaxed, and easy-going even though the money was not yet in his bank account. Much of his daily tension and worry would no longer trouble him.

This is what the promise of redemption means. G-d's pledge that He will redeem His people enables us to rest assured that the redemption will come and the peace, prosperity, and spiritual fulfillment that will characterize the era of *Mashiach* looms on the horizon. Indeed, when we think deeply, we realize that the redemption is the genuine reality and our present existence conceals that truth.

G-d's Promise Creates Reality

The Arc of Redemption – From Egypt to the Future

1. As is well known, the four promises of redemption mentioned **in this week's Torah reading – "I will take you out," "I will save you," "I will redeem you," and "I will take you"**[1] **– correspond to the four redemptions,** the redemption **from the Egyptian exile and the** three subsequent **exiles. From this, it is understood that** the fifth promise, **"I will bring you,"**[2] **represents an even loftier ascent that will be manifest in the Future Redemption.**

In other words, the era of the Future Redemption itself **will be divided into** two periods: **the era of *Mashiach* and** the seventh millennium, a transcendent era, concerning which our Sages commented,[3] "Six millennia [of existence as we know it,] **and one [millennium] of [radical] transformation."**

Since G-d also made the fifth promise at the time of the redemption from Egypt, it is understood that the Ultimate Redemption – and everything that will accompany it – already began at that time. To cite the adage of my revered father-in-law, the Rebbe Rayatz,[4] **from the Exodus from Egypt onward, we are proceeding towards the Ultimate Redemption.**

א. עֶס אִיז בַּאוואוּסְט, אַז דִי פִיר לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְאוּלָה - פוּן הַיִינְטִיקֶער סֶדְרָה - וְהוֹצֵאתִי וְהִצַּלְתִּי וְגָאַלְתִּי וְלָקַחְתִּי, זַיִינֶען כְּנֶגֶד דִי ד' גְאוּלוֹת, פוּן גָלוּת מִצְרַיִם וּשְׁאָר הַגָלִיוֹת. דֶערְפוּן אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק אַז דֶער לָשׁוֹן "וְהֵבֵאתִי" אִיז דָאס אַן עֲלִיָה יוֹתֵר אִין דֶער גְאוּלָה דְלֶעָתִיד לָבוֹא, וָואס בִּכְלַל טֵיילְט עֶס זִיךְ אוֹיף יְמוֹת הַמָשִׁיחַ אוּן חַד חָרוּב וכו'.

פוּן דֶעם וָואס אוֹיךְ דֶעם פִינְפְטְן לָשׁוֹן הָאט דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער גֶעזָאגְט בַּיי גְאוּלַת מִצְרַיִם, אִיז פַארְשְׁטַאנְדִיק אַז אָנְהַאנְגֶענְדִיק פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם, הָאט זִיךְ שׁוֹין אָנְגֶעהוֹיבְּן דִי גְאוּלָה הָעֲתִידָה אִין אַלֶע אִירֶע עִנְיָנִים, לוֹיט דֶעם וָוארְט פוּן כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר, אַז פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם אָן, פָארְט מֶען צוּ דֶער גְאוּלָה דְלֶעָתִיד.

Accomplished at the Outset

2. The Talmud[5] **quotes Rabbi Yochanan as saying that** damage caused by **fire** is deemed **similar to** damage caused by shooting of **an arrow. In other words,**

ב. דִי גְמָרָא[ח] זָאגְט, רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, אִשּׁוֹ מִשּׁוּם חִצָּיו. דָאס

1. *Shmos* 6:6-7.

2. Ibid. 6:8.

3. *Rosh HaShanah* 31a, *Sanhedrin* 97a. In that source, our Sages speak of the world's existence as spanning 7000 years, 6000 years of existence as we know it, and a final millennium when all existence will undergo a radical transformation. At that time, although the physical dimensions of existence will continue to exist, materiality will no longer present an attraction for mankind. Our desires and pleasure will be spiritual, not material. See *Yahel Or,* p. 632.

4. *Sefer HaMaamarim 5708,* pp. 159, 164.

5. *Bava Kama* 22a, *Nimukei Yosef* on that source.

just as when one shoots an arrow, he is held responsible even though he can no longer control it once it has left his bow, so too, **once one lights a fire, he is responsible for any damage that it causes afterwards,** even though the fire is no longer in his control.

On the surface, that ruling leads to a question: **At the time the damage takes place, it is no longer in the person's control. Why then is he liable?** Because **the responsibility** for the damages **is** not **incurred** at the time of the actual damage, but **when the fire is lit – an act the person performed willingly – since it is as if all the** subsequent **damage took place then.**

Our Sages[6] teach, **"The attribute of goodness surpasses the attribute of retribution." If regarding** a fire, which resembles **an attribute of retribution, the entire damage is considered as having been accomplished at the outset,**[7] **this is certainly true regarding an attribute of goodness. Immediately when G-d promised, "I will bring you to the good land" – which refers to the loftiest level of the Future Redemption –** that revelation **was already accomplished.**

הֵייסְט אַז בַּאלְד ווִי מֶען צִינְדט אָן פַּייְעֶר ווֶערְט מֶען שׁוֹין נִתְחַיֵּיב אוֹיף דִי הֶזֵּיקוֹת ווָאס ווֶעלְן אַרוֹיסְקוּמֶען שְׁפֶּעטֶער.

אִין פְּלוּג, אִיז עֶר דָאךְ בְּשַׁעַת הַהֶיזֵּק אַן אָנוּס, הַיְינְט ווִי אַזוֹי אִיז מֶען אִים מְחַיֵּיב? נָאר דֶער חִיּוּב אִיז אוֹיף דֶעם אָנְצִינְדְן דֶעם פַּייְעֶר, (ווָאס דָאס אִיז דָאךְ בְּרָצוֹן), ווָארוּם בַּאלְד דֶעמָאלְט הָאט זִיךְ שׁוֹין אָפְּגֶעטָאן דֶער גַאנְצֶער הֶיזֵּק.

מְרֻבָּה מִדָּה טוֹבָה מִמִּדָּה פּוּרְעָנִיּוּת[ט]. אוֹיבּ בַּיי מִדַּת פּוּרְעָנִיּוּת הָאט זִיךְ אָפְּגֶעטָאן דֶער גַאנְצֶער הֶיזֵּק פוּן פְרִיעֶר, אִיז דָאךְ בַּיי מִדָּה טוֹבָה אַוַדַאי אַזוֹי, אַז בַּאלְד ווִי דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט צוּגֶעזָאגְט וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, ווָאס דָאס גֵייט אוֹיף דֶער דַרְגָּא עֶלְיוֹנָה פוּן גְאוּלָּה דְלֶעָתִיד, הָאט זִיךְ שׁוֹין דָאס אַלְץ אָפְּגֶעטָאן.

Always in His Hand

3. Rabbi Yochanan, whose opinion regarding fire was **quoted above, maintains that the fast of Tishah BeAv (the ninth of Av) should have been ordained on the tenth of Av.**[8] His reasoning is that although the fire that destroyed the *Beis HaMikdash* was kindled **on the ninth of Av,** on that day, **the major portion of the *Beis HaMikdash* was still intact.** It was not until **the tenth of Av that the principal destruction took place.**

A question arises based on the general principle mentioned previously: that, from the time a fire is kindled, it is considered as if all the damage has

ג. ווֶעגְן דֶעם תַּעֲנִית פוּן תִּשְׁעָה בְּאָב, זָאגְט דֶער זֶעלְבֶּער רַבִּי יוֹחָנָן[י], אַז עֶר ווָאלְט מְתַקֵּן זַיְין דֶעם תַּעֲנִית דֶער צֶענְטְן טָאג אִין אָב, ווַיְיל תִּשְׁעָה בְּאָב אִיז נָאךְ דֶער רוֹב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גֶעווֶען גַאנְץ אוּן דֶער עִיקַר הַחוּרְבָּן אִיז גֶעווֶען בַּעֲשִׂירִי בְּאָב.

פְרֶעגְט מֶען - לוֹיט דֶעם דֶערְמָאנְטְן כְּלַל, אַז בְּשַׁעַת מֶען צִינְדט אָן פַּייְעֶר ווֶערְט שׁוֹין אָפְּגֶעטָאן דֶער גַאנְצֶער הֶיזֵּק, הַיְינְט

---

6. *Yoma* 76a.

7. For that reason, the person who kindled a fire is held liable.

8. *Taanis* 29a.

been done. Since the *Beis HaMikdash* **began to burn on Tishah beAv, according to Rabbi Yochanon,** it should be considered as if **the entire** destruction **occurred then.** Why then does he maintain that the commemoration of the destruction of the *Beis HaMikdash* should have been ordained a day later?

The resolution is that the principle mentioned before applies only to a mortal, but not to G-d. The reason for the distinction is that kindling a **fire is** considered like shooting an **arrow because once the arrow leaves the person's hand, he no longer has any control over it. Accordingly, at the time one shoots an arrow or kindles a fire, it is considered as if the entire damage was done.**

As such, it is understood that this does not apply **regarding G-d** because **the fire or the arrow never leaves His hand.**[9] **He always remains in control over them.** Seemingly, it **cannot** be said **in relation to G-d** that, at the outset, it is as if **the activity was already completed because He can always** alter the outcome.

For that reason, Rabbi Yochanan maintains that the fast should have been ordained on the tenth of Av. Although G-d "kindled **the fire**"[10] **on Tishah beAv, nevertheless, since G-d can always** change the course of events, it can**not** be said that **the destruction was completed on that date.**

According to this explanation, the same concept would appear to apply to the matter at hand. How is it possible to say that, at the time when G-d promised "I will bring you…," it is as if the Future Redemption already happened? Since the matter is always under His control and no one can tell Him what to do,[11] **as long as the** redemption **has not actually occurred,** how can

ווײַבאַלד אַז דער אָנְפאַנג פון בְּרֶענֶען איז געווען תִּשְׁעָה בְּאָב, האָט זיך דאַך לְדַעַת רַבִּי יוֹחָנָן אַלֵיין אין ט׳ בְּאָב שׁוין אָפְּגֶעטָאן דער גאַנְצֶער עִנְיָן? נָאר די דֶערְקְלֶערוּנְג איז, אַז דער דֶערְמָאנְטֶער כְּלָל איז נָאר שַׁיָּיךְ בַּיי אַ בָּשָׂר וָדָם, אָבֶּער נִיט בַּיי דֶעם אויבֶּערְשְׁטְן.

דער טַעַם אוֹיפְן חִילּוּק: בַּיי אֵשׁ, וָואס עֶס איז מִשּׁוּם חִצָּיו, איז ווי נָאר דער חֵץ איז אַרויס פון זַיְין האַנְט איז ער שׁוין נִיט קֵיין בַּעַל הַבַּיִת אוֹיף אִים, בְּמֵילָא, איז בִּשְׁעַת ער וואַרְפְט דעם חֵץ אָדֶער בִּשְׁעַת ער צִינְדט אָן דֶעם פַייְער, האָט זיך שׁוין אָפְּגֶעטָאן דער גאַנְצֶער הֶיזֵּק.

וּבְמֵילָא פאַרְשְׁטֵייט מֶען, אַז בַּיי דֶעם אויבֶּערְשְׁטְן וואָס בַּא אִים זַיְינֶען אוֹיךְ אֵשׁ וְחִצִּים קֵיינְמָאל נִיט אַרויס פון האַנְט[כא], און ער איז אַלֶע מָאל אַ בַּעַל הַבַּיִת אוֹיף דֶעם, בַּא אִים האָט זיך די זַאךְ פְרִיעֶר נִיט אָפְּגֶעטָאן, ווַיְיל ער קֶען דאָס אַלֶע מָאל צִיעֶן צוּרִיק.

דֶערְפַאר זָאגְט רַבִּי יוֹחָנָן אַז מֶען האָט גֶעדאַרְפְט קוֹבֵעַ זַיְין דֶעם תַּעֲנִית בַּעֲשִׂירִי בְּאָב, וואָרוּם הֲגַם אַז בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, בְּתִשְׁעָה בְּאָב - פוּנְדֶעסְטְוֶועגְן ווײַבאַלד אַז ער קֶען אַלֶע מָאל צִיעֶן צוּרִיק, האָט זיך דער חוּרְבָּן נָאךְ נִיט אָפְּגֶעטָאן בְּתִשְׁעָה בְּאָב.

און לויט דֶעם איז דאָךְ אִין פְלוּג אוֹיךְ אַזוֹי אִין אוּנְזֶער עִנְיָן - הַיְינְט וואָס זָאגְן מִיר אַז בִּשְׁעַת דער אויבֶּערְשְׁטֶער האָט צוּגֶעזָאגְט וְהֵבֵאתִי גו׳, האָט זיך שׁוין אָפְּגֶעטָאן די גְאוּלָּה, ווײַבאַלד אַז ס׳אִיז דאָךְ אַלֶע מָאל בַּא אִים אִין האַנְט, וּמִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה, וּבְמֵילָא איז דאָךְ כָּל

9. See *Rashi, Devarim* 32:41.

10. See the *Nacheim* prayer recited in the Afternoon Service of Tishah BeAv.

11. Cf. *Koheles* 8:4.

it be said that **it** is as if it **has already taken place?**

זְמַן עֶר הָאט נִיט אָפְּגֶעטָאן דֶעם עִנְיָן בְּפוֹעֵל, הָאט זִיךְ דֶער עִנְיָן נָאךְ נִיט אָפְּגֶעטָאן?

Why the Promise of Redemption Is Irrevocable

4. In truth, the question is not valid. As is well known,[12] when **G-d regrets a Divine decree of retribution, He nullifies it. However, he will never regret** and nullify **a positive decree,** as it is written,[13] **"Would He say** and not do, speak **and not fulfill?" Therefore, when G-d promised, "I will bring you...," which is a positive** prophecy, **He will never regret** or nullify **it. As such, He is compelled,** as it **were, to carry it out. Thus, it is as if** the situation resembles that of **a person who** has no control over **an arrow once it leaves his hand. Although there is no concept of compulsion regarding G-d and everything is dependent on His will, nevertheless, since His will is that a positive promise will never be nullified,** the promise **must be** fulfilled.

For G-d, it is certain that the fulfillment of the promise **is dependent upon His will, for the fact that** the promise **must be** fulfilled, as it were, **is only because that is His will. Nevertheless, from the perspective of the** promise **itself, it must be fulfilled because it cannot be nullified under any circumstances. Accordingly, the** promise "I will bring you..." **is like an arrow that has left a mortal** archer's **hand and there is no way it can be returned.**

ד. אָבֶער בֶּאֱמֶת אִיז דָאס קֵיין קַשְׁיָא נִיט. וָוארוּם עֶס אִיז בַּאוואוּסְט[כב], אַז פוּן גְזֵירוֹת רָעוֹת רַחֲמָנָא לִצְלַן הָאט דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער חֲרָטָה אוּן עֶר אִיז זֵיי מְבַטֵּל, אָבֶּער פוּן גְזֵירוֹת טוֹבוֹת הָאט עֶר קֵיין מָאל נִיט חֲרָטָה, הַהוּא אָמַר וגו׳ וְלֹא יְקִימֶנָּה, בִּתְמִיָּה. דֶערְפַאר אִיז בְּשַׁעַת דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער הָאט צוּגֶעזָאגְט וְהֵבֵאתִי גו׳ וָואס דָאס אִיז דָאךְ אַן עִנְיָן טוֹב, אוּן וָועט קֵיינְמָאל נִיט חֲרָטָה הָאבְּן פוּן דֶעם, אִיז דָאס כְּאִלּוּ ווִי עֶר אִיז כִּבְיָכוֹל מוּכְרָח אִין דֶעם, אוּן דָאס אִיז כִּבְיָכוֹל ווִי בַּיי אַ מֶענְטשְׁן נָאכְדֶעם ווִי דֶער חֵץ אִיז שׁוֹין אַרוֹיס פוּן זַיְין הַאנְט.

כָאטשׁ אַז לְמַעְלָה אִיז דָאךְ נִיט שַׁיָּיךְ קֵיין הֶכְרֵחַ חַס וְשָׁלוֹם, אוּן הַכֹּל בִּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, פוּנְדֶעסְטְווֶעגְן, ווִיבַּאלְד אַז אַזוֹי אִיז רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אַז אַן עִנְיָן טוֹב וָועט עֶר קֵיינְמָאל נִיט מְבַטֵּל זַיְין, אִיז דָאךְ דֶער עִנְיָן אַ מוּכְרָח.

לְגַבֵּי דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטְן אִיז זִיכֶער, אַז דָאס אִיז בִּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וָוארוּם דָאס גוּפָא וָואס דֶער עִנְיָן אִיז אַ מוּכְרָח אִיז עֶס ווַיְיל אַזוֹי אִיז בִּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָבֶּער דָאס וָואס ס׳אִיז נוֹגֵעַ צוּ דֶעם עִנְיָן, אִיז דָאךְ דֶער עִנְיָן אַ מוּכְרָח ווַיְיל עֶר - דֶער עִנְיָן - קֶען בְּשׁוּם אוֹפֶן נִיט בָּטֵל וֶוערְן. וּבְמֵילָא לְגַבֵּי דֶעם עִנְיָן אִיז דָאס גְלַיְיךְ צוּ אַ בָּשָׂר וָדָם, וָואס דֶער חֵץ אִיז אַרוֹיס פוּן זַיְין הַאנְט, וָואס עֶר (דֶער חֵץ) קֶען בְּשׁוּם אוֹפֶן נִיט גֵיין צוּרִיק.

Realizing Redemption

5. The awareness of **this concept** assists **our Divine service. The knowledge that the**

ה. דֶער עִנְיָן אִין עֲבוֹדָה אִיז:

---

12. ***Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah*** **10:4.**

13. *Bamidbar* 23:19.

redemption, including its loftiest heights, actually **exists at present – it is only that it is yet to be revealed** – offers a Jew great assurance. Such a realization makes **it much easier to endure all the concealment and veiling** of G-dliness **that generally prevails in this world, specifically, in the era of exile, and especially, in these last generations.**

As is well known, all the obstacles and hindrances to the observance of **the Torah and its *mitzvos* are not genuine entities. They are merely veils and concealments** that exist **to call forth deeper energies in our Divine service. Furthermore, since, in truth, the redemption is already present, these veils and concealments have already been removed.**

When we realize that the obstacles do not really exist and **are merely imagined, they will not affect us. We** can then **proceed with the strength of holiness. As a result, the veils and concealments will be removed even for the eyes of flesh.** We will see that "Everything the Merciful One [did], **He [did] for the good,"**[14] **and, moreover, "This also is for the good."**[15]

בְּשַׁעַת מֶען ווייס אַז דִי גְאוּלָה, בִּיז אִין דֶעם גְרֶעסְטְן עִילוּי, אִיז שׁוֹין פַאַראַן אִיצְטֶער, עֶס אִיז מֶער נִיט וואָס זִי דַארְף נִתְגַלֶה ווערְן, אִיז אַ סַךְ גְרִינְגֶער צוּ דוּרְכְגֵיין אַלֶע הַעְלָמוֹת וְהֶסְתֵּרִים וואָס אִין עוֹלָם הַזֶה בִּכְלָל, וּבִזְמַן הַגָלוּת בִּפְרַט אוּן אִין דִי לֶעצְטֶע דוֹרוֹת בִּפְרָטֵי פְּרָטִיוּת.

אוֹיסֶער דֶעם, וואָס סְ'אִיז בַּאוואוּסְט, אַז אַלֶע מְנִיעוֹת וְעִיכּוּבִים וואָס זַיְינֶען דָא אוֹיף תּוֹרָה וּמִצְווֹת, זַיְינֶען נִיט קֵיין אֱמֶת'עֶ מְצִיאוּת חַס וְשָׁלוֹם, מֶער נִיט ווִי אַ הֶעְלֵם וְהֶסְתֵּר, בִּכְדֵי אַרוֹיסְרוּפְן טִיפֶערֶע כֹּחוֹת אִין עֲבוֹדַת ה',

אִיז נָאךְ מֶערֶער, אַז מִצַד דֶער גְאוּלָה וואָס זִי אִיז בֶּאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ שׁוֹין דָא אִיצְטֶער, זַיְינֶען דָאךְ שׁוֹין אוֹיךְ דִי הַעְלָמוֹת וְהֶסְתֵּרִים שׁוֹין אִיצְטֶער אַרָאפּ.

אוּן בְּשַׁעַת מֶען ווייס אַז דָאס אִיז מֶער נִיט ווִי אַ דִמְיוֹן, אוּן מֶען ווערְט נִיט נִתְפָּעֵל פוּן דֶעם, נָאר מֶען גֵייט מִיט אַ שְׁטַארְקַיְיט אִין קְדוּשָׁה, דֶעמָאלְט גֵייט אַרָאפּ דֶער הֶעְלֵם אוֹיךְ פַאר דֶעם קֶערְפֶּערְלֶעכְן אוֹיג, אַז עֶס ווערְט לְטַב עָבִיד אוּן דַאן אוֹיךְ גַם זוּ לְטוֹבָה[כג].

(משיחת ש"פ וארא, תשי"ד)

14. *Berachos* 60b.

15. *Taanis* 21a; *Sanhedrin* 108bff. See *Likkutei Sichos,* Vol. 2, p. 393 (translated in *Selections from Likkutei Sichos, Devarim,* p. 357).

יח) בבא קמא כב, א. ונמוקי יוסף שם.

יט) יומא עו, א.

כ) תענית כט, א.

כא) רש"י דברים לב, מא.

כב) רמב"ם הלכות יסודי התורה פ"י ה"ד.

כג) זע לקו"ש ח"ב ע' 393 ואילך.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie